

Francosko. Nasproti cerkvi Jezusovega Srca na Montmartre v Parizu sezida se neki »ljudska hiša«. Ta misel se je rodila v glavi socialistov in torej lahko vemo, da bode »ljudska hiša« le v zasramovanje katol. cerkve. Vlada ne brani tega, kako tudi, saj »vrana vrani ne izključe očij«! — V večih mestih se je prikazala kolera, more bite pa spametuje ljudi vsaj ta šiba božja.

Angleško. Novo ministerstvo je sestavljeno, toda njegovo delovanje se nam le pokaže, ali in kaj da je vredno. V prvi vrsti mora dati pravico irskim katolikom in pa delavcem sploh. Oboje je potrebno in gre skupaj. Tedaj počakajmo s sodbo svojo!

Nemškega. V Hamburgu in v sosednih krajih že razsaja kolera. Iz teh krajev torej ne sme niti človek niti kako blago v druge kraje. — Pri armadi se snuje neka sprememba, na korist bode vojakom, ako pride do nje. Doslej mora vojak tri leta služiti cesarja, poslej pa bi le dve leti služil. Sprememba pa stane tudi denarja, račun se, da ga bode 19 milj. treba več, kakor doslej.

Rusko. Minister za vnanje zadeve je šel na Francosko, naj si okrepeča zdravje svoje. Kdo pa mu nasleduje, ako on odstopi? Grof Šuvalov, doslej poslanik v nemškem Berlinu; če se to izgodi, potem se zbližate ruska in nemška država in vojske ne bode več iz lehka, tudi s Francosi ne.

Bolgarsko. V Plovdivu imajo večjo razstavo in pravi se, da hoče vlada v tem času izklicati Bolgarijo za neodvisno; doslej je namreč turski sultan še nekam gospodar čez njo. Nam se ne zdi, da je minister Stambulov toliko drzen, da strmoglavi svojo domovino v tako nevarnost, kakor je za-njo gotova, ako se izkliče za neodvisno.

Srbsko. Vladar Ristič je v skripcih, ker njegovo ministerstvo ne more za-se dobiti v skupščini večine, tudi pri novih volitvah ni upanja za to, za liberalno večino. Zato se trdi celo, da ni več dolga pot do ustaje. To bi bilo jako žalostno in na vse strani mlademu kralju na škodo.

Tursko. Iz Turčije izve se le malo, še celo o koleri je vse tiho; da bi bila le tudi ona tiho t. j. pobrala se iz dežele!

Azija. V Afganistanu je prišlo do vojske med Rusijo in kanom te države. Le-ta je klical angleško vlado na pomaganje. Sicer pa je cela dežela v nemiru, deloma v punktu.

Amerika. Razstava v Chicagu ne bode odprta ob nedeljah. Kako je pa pri nas? Ravno o nedeljah vre največ ljudij v razstave in je sploh nedelja kakor navlaš za veselice. Amerika je torej v tem veliko na boljsem.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Poleg studenca je slavno Marijino drevo, kjer je Marija rada počivala, meni pa ni bilo dano pokoja, ker mnogo je še danes pregledati in dan se je že nagnil. Drevo, smokva sykomora, koje sadje na deblu raste, je prastaro in daleč na okolu se razpenja močno vejevje. Last je cesarice Eugenije, soproge Napoleona III., kojej ga je kedive Izmail o priliki odprtja sueškega kanala osobno v dar podelil, in je jako zanemarjeno. Deblo in veje so polne z imeni tujcev v les vrezanimi. Ta neumnost me je razkačila. Tako se mora drevo ugonobiti, če vsak.....

Na urnih oslicah na kolodvor se vračajoči ogle-

damo si še tiče štruce — zadnja znamenitost današnjega dneva — zavod za umetno vzgojo štrucev. Vstopnina za osobje je dva silinga (1 fl. 20 kr.) in celi zavod last nekega angleškega bogataša. Sredi velikega dvora je nizko poslopje, kjer se v umetnih predalih valijo štrucinca jajca. Treba jim je 45 dnij pri 40°R. toplote in teme. Sicer se zvalijo tudi same v žgečem pesku puščave. V polukrogu pa se vrsti brezstrešna štalica za štalico, kjer so zaprti štruci razne starosti v malih trumah do 15 let. Mladi tridnevni so veliki ko naše kokoši in jako prijetne živalice. Če pa odraslega štruca pogledaš na njegovih dolgih nogah, potem rad verjameš, da leti hitreje, ko konj, ker je tolik, da bi mu največi mož komaj z brado na hrbet segnil, vrat do glave pa je še čez meter visok. Žival je divja in zelo močno s kljunom vdari, radi tega je treba dobro paziti, da te prek ograje ne dosegne. Čeravno se je s prva vstopnina vsem previsoka zdela, so koncem bili vendar vsi zadovoljni, da so si ogledali ta zanimiv zavod sredi puščave.

Solnce se bliža zatonu, tudi mene vlak nese nazaj v Kairo k počitku. Strašno sem vpehan! To je pa tudi pot — z vrha piramid v libiški puščavi čez Nilovo polje v Matarije arabske puščave!

IX. Na Kahiranskem gradu v alabastrovi moskeji.

Deveta ura istega večera se je že približala, čas zaželenega počitka. Vročina dneva 45°R. v spomladi spremenila se je v prijeten hlad in lahki vetriči raznašali so čudovite vonjave južnih cvetov po vrtu hotela »de Nil«. Znanci od Rajne me najdejo tu zamišljenega in me povabijo z njimi iti, na vozu je še ravno prostor za enega človeka. Kam? Danes 28. marca je dan smrti Mehmed Alija, ki je pokopan v nam že znani alabastrovi moskiji na gradu. Tam je nočoj velika slavnost.

Take priložnosti zamuditi pač ni mogoče. Urno, le urno na grad! Ravno smo še prav prišli. Brez števila krasnih kočij je že na prostorji pred moskijo, neštete množice ljudstva odhajajo in prihajajo. Sezuli smo obuvale in jih v rokah nosili. Z onim obuvalom, ki hodiš po cesti, ne smeš v moskijo nikjer. Če si ne prineseš posebnih, hodi bos! Ravno sem stopil v veličastno lepo razsvetljeno veliko svetišče. Tam pred mihrab-om je stal kralj ali kedive. Veličastna tišina! Iman je stal na vzvišenem mestu in mu prebral strofno od vnebovzetja preroka. Potem poklekne kralj, poljubi tlak in odide. Moskeja je polna ljudstva. Divji trušč nastane. Drviši se postavljajo v vrste k molitvi.

To je bilo strašno! Hudi duh sam le zamore človeka v take zmote zapeljati. Kako je cela mohamedanska vera posnemanje judovske in kristjanske, je tudi očitno, da so nastali drviši po vzgledu naših redovnikov, ali Bog varnj, da bi te bogoljubne duše v resnici primerjali z drviši. Tudi drviš se posti, veliko posti, biča in križa, živi navadno neoženjen, vse posvetno, tudi denar zaničuje, ali kako je to častenje Boga!

Nekateri živijo samostansko skupaj, drugi beračijo, tretji barantajo ali si služijo živež z rokodelstvom, oni zopet se poslanjajo kot coperniki po ulicah — otrokom v zasmeh.

(Dalje prih.)

Smešnica »Kaj«, vpraša učitelj na skušnji učenca, »kaj si misliš pod mostom na verige?« »Vodo«, odvrne učenec naglo.

Razne stvari.

(Milostljivi knezoško!) so se v ponedeljek odpeljali na prvi slov. katol. shod v Ljubljani ter so

imeli v torek na 1. slovesnem shodu jako pomenljiv govor, kateri je mnogobrojnim poslušalcem segel globoko v srce, v sredo pa so služili v stolni cerkvi tiho sv. mašo za vdeležence katol. shoda.

(Slov. katol. shod.) Na 1. slov. katoliškem shodu v Ljubljani je bila vdeležba jako velika; iz peterih slov. školj je prišlo veliko število čvrstih kmetov in rodoljubnih gospodov ter precej slov. gospá v belo Ljubljano in to mesto, že sicer prijazno, imelo je, blizo vse z banderi okrašeno, v teh dnevih še prijazniše lice; po večerih je bila tudi razsvetljava v ulicah, koder se prihaja na »stare strelišče«. V ponedeljek je bil zvečer osnovalni shod združenih odsekov, v torek pa potlej teh šestero odsekov posvetovanja. Zvečer je bil potem 1. in v sredo 2. in 3. slovesni shod, zvečer pa skupna večerja. Ves shod se je izvršil izredno lepo.

(Shod volilcev) skliče dr. Gregorec dne 11. septembra pri Malinedelji in poznejše nedelje še na Ptuiju in Slatini.

(Zlata maša.) Pri Sv. Lenartu blizo Velike nedelje bodo dne 5. septembra tamošnji župnik vlč. gosp. Franc Toplak obhajali svojo zlato mašo.

(Pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu) predaval bode g. J. Bele o sadjereji in umnem gozdarstvu dne 4. septembra (na angeljsko nedeljo) ob 3. uri popoldne v gostilni »pri lovcu«.

(Na sv. Višarje) pelje posebni vlak znižane cene dne 5. septembra samo iz Ljubljane do Trbiža in sicer iz Ljubljane po dohodu Celjskega lokalnega vlaka, ob 9. uri 40 minutah dopoldne, ker je nepričakovano došlo prevažanje ogromnega števila vojakov z vojnih vaj. Iz Maribora čez Spodnji Dravograd v Trbiž pa pelje že naznanjeni posebni vlak znižane cene dne 26. septembra zjutraj, oni iz Pragarskega čez Ljubljano na Trbiž in sv. Višarje za letos odpade.

(Naznanilo o začetku šolskega leta 1892 do 1893.) Na deželni nižji gimnaziji v Ptuiju vrši se napoved učencev za 1. razred dne 16. septembra od 10. do 12. ure. Sprejemna skušnja začne se ob dveh. V ostale razrede se bodo sprejemali in upisovali učenci dne 17. septembra od 2. do 4. ure.

(Veselica v Ljutomeru.) Vsem našim rodoljubom v trgu in v okolici naznanjamo, da bo napravila naša čitalnica zelo mično veselico v nedeljo t. j. 4. septembra v gostilnici gospoda J. Vaupotiča. Začetek bo ob sedmih zvečer; vstopnina za osebo 20 kr., za obitelj 30 kr. Iz prijaznosti bodo sodelovali Cvenski tamburaši. Prijazno vabimo vse rodoljube v trgu samem, v bližnji in dalnji okolici, ako jim je le količkaj mogoče, da se vdeležijo té lepe čitalniške veselice.

(Vabilo.) V nedeljo, dne 4. septembra popoldne ob 3. uri bode prvi občni zbor na novo ustanovljenega bralnega društva na Ponikvi v Podgoršekovi gostilni s sledečim vspešnim: 1. Pozdrav došlih gostov; 2. Poročilo začasnega odbora; 3. Volitev novega odbora; 4. Slavnostni govor; 5. Deklamacija; 6. Vsprejem novih udov; 7. Nasveti. Po zborovanji petje in prosta zabava. Posebna povabila se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi uljudno vabi p. n. goste iz Šmarija, Št. Jurija in Celja Odbor.

(Nove zvonove) so dobili na Črešnjicah in je za-nje največ dala spošt. rodbina Jarneja Pristovnika. V zvonik so jih uno nedeljo potegnili in so vlč. g. Karol Gajšek, kn. šk. duhovni svetovalec in dekan na Dobrni, v tem lepe besede izpregovorili o pomenu zvonov v krsč. cerkvah.

(Sejem.) Prihodnji ponedeljek je v Mariboru živinski sejem in živina naj se razstavi takrat samo na sejmišči pri Mariji Magdaleni, ne pa tudi v mestu, na malem vojaškem vadišči.

(Konjska dirka) vrši se dne 11. septembra v Žalci. Na to vabijo se posestniki in prijatelji konj, katerim je na srce povzdiga te stroke kmetijstva v krasni Savinjski dolini. Načrt dirke pa objavimo v prihodnjem listu, ker nam je za to prišel prepozno v roke.

(Kolera.) Na povelje c. in kr. ministerstva za notranje zadeve je izšla pri A. Hölder-ju, knjigotržci na Dunaji, drobna knjižica: »Nauk o koleri in sredstvih zoper njo« ter se dobi ondi večja po 15 kr., manjša pa po kr. av. v.

(Nova pošta.) V Pletrovčah pri Celji ustanavlja se nova pošta za občine: Arja vas, Drešinja vas, Dobriša vas, Kasase, Sv. Križ, Liboje in Levec.

(Kopaljšča.) Na Slatini je bilo do dne 24. avgusta 2433, v Rimskih toplicah 1081 in v Krapinskih toplicah 2025 tujecev.

(Sv. misijon.) V Celji bode od dne 4. do 14. septembra v cerkvi Device Marije sv. misijon v nemški besedi. Govorita pa oo. Edvard Fischer in Karol Zehengruber, jezuita iz Steyra, vsak dan o 7^{1/2} dopoldne in ob 6. zvečer.

(Strel.) Na Velikem vrhu pri Rogatci je viničar Ivan Butolen streljal v torek, da »prežene nevihto«, toda strelivo pade mu na streho in v hipu je gorelo ter zgorelo njegovo stanovanje in vse gospodarsko poslopje.

(Zastavnic.) Odkar imamo v Mariboru zastavnico, sliši se prav po gostem o kraji ur, obleke itd. in je čudno, da jo tatje vselej potegnejo proti Mariboru. Tudi tisti 19letni deček, ki je ukradel žagarju na Smolniku srebrno uro, popihal je s Pohorja v Maribor pa tudi v mestu je bilo pretekli teden troje ur ukradenih.

(Nesreče.) Uni torek popoldne je hotela gluha beračica M. Kotnik pri Hrastniku iti čez železnico, v tem pa je pridrdral vlak ter ji strl obe nogi. Prepeljali so jo v bolnišnico v Celje. — Isti dan je vtonil v Vrbskem jezeru c. kr. stotnik J. Scheff; kolo parnika, za katero se je bil prijel, odtrgalo mu je glavo. — Dan pozneje pa je bik na Pečniku glavo prebil posestniku Joželu Pečnik, ko je prišel gledat svojo živino, ki se je na Planini pasla.

(Utopljenka.) Dne 29. julija so potegnili iz Negovskega ribnika Ano Zorko iz Coetinec, župnije Sv. Antona v slov. gor. Njo so že celi teden pogrešali doma; ker je bila na umu že dolgo časa bolna, je najbrž sama v vodo skočila.

(Toča) je bila zadnji petek pri Ptuiju in po vshodnih Halozah in je naredila brezmerno škodo po polji in goricah v Leskovci, v Zavrčah in pri Sv. Barbari.

(Požar.) V noči od četrta na petek je požgal J. Gršak, doma na Bobovi, hišo Martina Korena, posestnika v občini Sv. Petra pod Sv. Gorami. Na podstrešji spala je učenka M. Ljubič ter so jo rešili z veliko silo. Gršak je že »pod ključci« v Kozjem.

(Za društvo duhovnikov) so meseca avgusta vplačali č. gg.: Potovšek Jožef 20 gld., Erjavec Peter (letn. plač. do l. 1893) 2 gld., Urek Andr. (letn. plačal do l. 1893) 2 gld., Planinšek Jak. 1 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janez Nep. Kunaj, župnik v Dobji, je dobil župnijo Sv. Marjete pri Rimskih toplicah. Prestavljeni pa so kaplanje č. gg.: Anton Inkret od Nove cerkve za provizorja v Črešnjice, Karol Tribnik iz Teharj za kaplana k Novi cerkvi in Jože Potovšek iz Kozjega v Teharje; nastavita pa se č. g. Vinko Kolar, provizor pri Sv. Martinu v Rožni dolini, za kaplana ravno tam in novomašnik č. g. Valent. Vogaine za kaplana v Kozjem.

Loterijne številke.

Gradec 27. avgusta 1892: 90, 41, 87, 10, 12
Dunaj „ „ 63, 12, 65, 32, 19